

Det er vigtigt, at de har mulighed for eventuelt at fastholde en bolig, hvis de har en sådan, at de har mulighed for at opfylde andre økonomiske forpligtelser, f.eks. forsørgelsespligt over for børn og sådan nogle ting. Ingen andre psykiatriske patienter får inddraget deres pension under indlæggelse.

Da den her gruppe psykiatriske patienter før 1. juli 1998 som de eneste fik inddraget deres pension, arbejdede vi mod diskrimineringen, og vi er glade for, at de nu er ligestillet med andre patienter.

Vi er selvfølgelig opmærksomme på, at også kriminelle, der afsoner i almindelige anstalter, kan have brug for bedre regler, så de også bevarer de økonomiske muligheder for at bevare netværk og ikke mindst for at sikre den bedst mulige resocialisering. Vi vil bestemt kigge positivt på det, hvis nogen skulle tage initiativ til et sådant forslag for ligestilling.

Tove Videbæk (KRF):

Jeg er enig med forslagsstillerne i, at den forskelsbehandling, der finder sted, ved at doms-anbragte på lukkede psykiatriske afdelinger får udbetalt hele deres pension, mens domsanbragte i fængsel får inddraget deres pension under afsoningen, ikke burde finde sted. Men under arbejdet med dette beslutningsforslag er jeg desværre stødt på flere områder, hvor jeg mener at kunne finde en lignende forskelsbehandling vedrørende udbetaling af pension.

Derfor vil jeg gerne tilslutte mig CD's forslag om at se på en eventuel revision af dette område. Det kunne vi gøre i udvalget, således at der bliver ensartet behandling, ligestilling, vedrørende pensionsudbetaling til mennesker, der er anbragt, bor eller midlertidigt opholder sig i forskellige boformer efter serviceloven, i fængsel, på døgninstitution osv. osv. Det vil jeg gerne være med til at se på.

Men det her beslutningsforslag kan Kristeligt Folkeparti ikke tilslutte sig.

Tom Behnke (FP):

Tak til Dansk Folkeparti, som jo var meget positivt over for forslaget, og vi er da glade for at konstatere, at æblet sjældent falder langt fra stammen. Og tak til de partier, både CD og Kristeligt Folkeparti, som fandt anledning til på baggrund af det her forslag måske at kigge lidt bredere på det her.

Jeg skal gerne erkende allerede her i indledningen, at det her forslag formentlig kunne

have været gjort bredere. Men vi har en erfaring for i Fremskridtspartiet, at hvis vi gør tingene for brede, så er det også en årsag til, at man ikke kan støtte forslaget. Så det er sådan set ligegyldigt, om vi gør det bredt eller smalt.

Nu tager vi fat fra en ende af. Det her er et område, hvor vi i Fremskridtspartiet er blevet gjort opmærksom på, at man tumler med væsentlige problemer ude på de lukkede institutioner. Man tumler med væsentlige problemer i forhold til stofmisbrug, som bl.a. kan finansieres, fordi de, der er på institutionen, får meget, meget store lommepengebeløb.

Men for nu at starte fra en ende af: Hvem er det egentlig, vi taler om? Den gruppe personer, vi taler om, er altså personer, som f.eks. i forvejen får en førtidspension, personer, som i forvejen får pension, og som laver en kriminel handling.

De, der ikke er sindslidende, hvor dommen kan lyde på anbringelse i fængsel eller arresthus, får inddraget pensionen. De personer, der begår præcis den samme kriminelle handling, men som har begået den i kraft af, at de var sindslidende, bliver enten dømt til behandling eller til anbringelse på en lukket institution. De får lov til at beholde deres pension.

Så kan man sige, at hvis det så var sådan, at de skulle betale for opholdet, hvis det var sådan, at de skulle betale for maden, hvis det var sådan, at de skulle betale for de fritidssysler, der er i forbindelse med anbringelse på et psykiatrisk hospital, ville det være rimeligt nok, at de havde nogle penge til gøre det med.

Men det er jo ikke tilfældet. Det er fuldstændig gratis at opholde sig det pågældende sted. Altså, hver eneste krone, de får udbetalt i pension, hvad enten det er den laveste pension, den mellemste eller den højeste, får de udbetalt i hånden og kan bruge til lige det, de har lyst til.

Så kan man spørge sig selv: Hvad skal man bruge pengene til, når man sidder et sted, hvor huslejen er betalt, hvor kosten er betalt, hvor fritidsbeskæftigelsen er betalt, hvor alting er betalt? Hvad skal man så bruge pengene til?

Her ved vi, at der på de psykiatriske hospitaler er et stadig stigende problem i forhold til narkotikamisbrug, og her er pengene er kærtkommen mulighed, måske ikke lige nøjagtig i forhold til dem, der får pengene – det er ikke nødvendigvis sikkert – men for andre på afdelingen, som er stofmisbrugere, til at presse dem til at bruge deres penge til at hente stoffer til sig selv. Det findes der også eksempler på.